

17.1 Idea konjunktivu

Konjunktiv je pátým a posledním slovesným způsobem, který se musíme naučit.

Konjunktiv se používá pouze v pevně daných konstrukcích, nikdy jenom proto, že by to autor považoval za zábavné. Neexistuje žádný „význam“ konjunktivu, který by bylo nutné se naučit – vyskytuje se pouze jako součást širší konstrukce a právě tato konstrukce má význam (jako vyjadřující záměr). Může však být těžké naučit se něco, pokud nemůžete sumarizovat „význam“ toho, co se učíte. Proto může pomoci uvažovat o konjunktivu jako o „*způsobu nejistého tvrzení*“.

Konjunktivy se vyskytují ve všech třech slovesných rodech (aktivum, medium nebo pasivum), ale pouze v přítomnu a aoristu. Je to podobně jako u imperativu a infinitivu – skutečně, rozdíl mezi přítomem a aoristem v konjunktivu je stejný jako v infinitivu a imperativu (nedokonavost, nebo dokonavost). Podobně jako indikativ vyskytuje se v 1., 2. a 3. osobě singuláru a plurálu.

